

ΑΝΤΙΓΑ WEST SIDE

ΕΝΤΥΠΟ ΔΡΟΜΟΥ ΑΠΟ ΤΑ ΔΥΤΙΚΑ | ΤΕΥΧΟΣ #10 | 05.2024

ΕΣΕΙΣ ΑΠΟ 'ΔΩ ΕΙΣΤΕ;

αντι-editorial

ΚΑΜΙΑ ΦΟΡΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟΣΟ ΕΥΚΟΛΟ ΝΑ ΑΝΑΤΡΕΞΕΙΣ ΠΙΣΩ ΣΤΟ ΧΡΟΝΟ. Κι όταν το κάνεις έχεις πάντα τις αμφιβολίες σου για το αν όλα αυτά που έκανες ήταν εντάξει ή αρκετά στο χρόνο που τα έκανες.

ΕΜΕΙΣ ΞΕΚΙΝΗΣΑΜΕ ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ ΔΟΥΛΕΙΑ ΣΤΙΣ ΓΕΙΤΟΝΙΕΣ ΜΑΣ, την ώρα που δεν είχαμε καλά καλά συνέλθει από το σοκ μιας καθολικής επιβολής κρατικών εντολών και πειθαρχήσεων που μας έκατσαν στο σβέγκο με τον έναν ή τον άλλο τρόπο και στα χρόνια που ακολούθησαν τη φάση COVID-19. Είτε το βαφτίζαμε όλο αυτό φασισμό χωρίς σβάστικα, είτε ακόμη ψαχνόμασταν, αυτό που κρατήσαμε είναι ότι έχει ξεκάθαρα ταξικό χαρακτήρα και φώναζε από μακριά πολεμική προετοιμασία. Το καταλάβαμε στις στέπες μας, το νιώσαμε και στο πετσί μας.

ΤΟΤΕ, ΟΤΑΝ ΑΡΧΙΣΑΜΕ ΝΑ ΒΓΑΙΝΟΥΜΕ ΠΡΟΣ ΤΑ ΕΞΩ ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ και να μιλάμε δημόσια με αφίσες, μοιράσματα και αυτοκόλλητα, ήταν που προέκυψε και η ερώτηση:
“Εσείς ρε παιδιά από εδώ είστε; Και πού αράζετε;”

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΕΙΝΑΙ, ΟΤΑΝ ΣΤΗΝΕΙΣ ΕΝΑΝ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΟ ΠΥΡΗΝΑ ΓΕΙΤΟΝΙΑΣ ΑΠΟ ΤΟ ΜΗΔΕΝ, προκύπτουν διάφορα ζητήματα. Μέχρι που φτάνουν οι δυνατότητές σου; Πως φτιάχνεις σχέσεις με όλους και όλες αυτές που μέχρι πρότινος δε σε γνώριζαν ακριβώς; Ή τουλάχιστον δε σε γνώριζαν με αυτόν τον τρόπο. Τι περιοχή μπορείς να καλύψεις; Που να εστιάσεις περισσότερο;

ΌΛΑ ΑΥΤΑ ΕΙΝΑΙ ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΑ ΣΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙ, ΟΤΑΝ ΣΥΖΗΤΑΜΕ ΜΕΤΑΞΥ ΜΑΣ. Ναι, από εδώ είμαστε, αλλά όποιος θεωρεί ότι είναι εύκολες οι απαντήσεις, μάλλον ξεχνά τι αντίκτυπο έχουν όλες οι προϋπάρχουσες διαμεσολαβήσεις σε μια γειτονιά, έναν δήμο, μια ολόκληρη πόλη. Τι αντίκτυπο έχει στα μυαλά μας ο κρατικός λόγος. Πως έχουν δουλέψει δεκαετίες τώρα οι δημαρχοι, οι παπάδες, οι μαφιόζοι, οι μπάτσοι, η αριστερά, για να μην καταλαβαίνουμε τίποτα ή να καταλαβαίνουμε αυτά που θέλει το κράτος να καταλάβουμε. Πόσο δύσκολο είναι στην τελική να μιλάς με τους δικούς σου όρους, απέναντι σε όλους αυτούς.

ΕΜΕΙΣ ΘΕΩΡΟΥΜΕ, ΠΩΣ ΜΕΣΑ ΣΕ ΟΛΟ ΑΥΤΟ ΤΟ ΣΥΡΦΕΤΟ “ΦΑΙΝΟΜΑΣΤΕ”. Με χίλιους δύο τρόπους. Όχι γιατί κάνουμε κάτι πολύ παραπάνω από τις δυνάμεις μας, αλλά γιατί καταφέρνουμε να υπάρχουμε αυτόνομα από τις κρατικές αφηγήσεις.

Κι αυτό δεν είναι δα και κανένα μικρό επίτευγμα.

ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΠΟΥ ΜΑΣ ΔΙΝΕΙ ΑΠΛΟΚΕΡΑ Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ ΠΟΥ ΖΕΙ 24/7 ΣΕ ΑΥΤΕΣ ΤΙΣ ΓΕΙΤΟΝΙΕΣ.

Με αυτή την ταξική περηφάνεια που γλυτώνει εμπειρικά από την τρέλα που της πουλάνε, είναι ένα στοιχείο να μπλεχτείς. Και να μπλεχτείς χωρίς να χάσεις τη μπάλα.

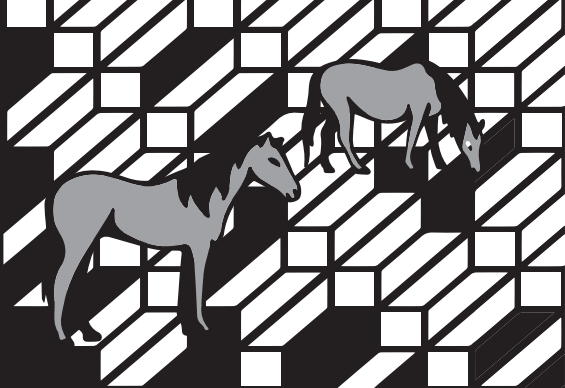
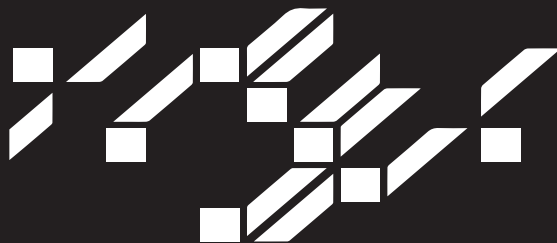
Αυτό το έντυπο που κρατάς στα χέρια σου είναι το 10ο στη σειρά. Το στήνουμε και το μοιράζουμε χέρι με χέρι σε σχολεία, πλατείες, γειτονιές στα δυτικά της μητρόπολης.

ΝΑΙ ΑΠΟ ΕΔΩ ΕΙΜΑΣΤΕ.

Αν θες να τσεκάρεις τι κάνουμε, εμείς και οι υπόλοιπες ομάδες που συγκροτούμε το **Athens Antifa**, δεν έχεις παρά να επισκεφτείς το blog μας (antifawestside.wordpress.com) ή το site autonomeantifa.gr

Εκεί θα βρεις τη γνώμη μας για τον κόσμο, τη συγκυρία και μια συνολική ιδέα του τι είμαστε και πως οργανωνόμαστε. Αν όλα αυτά σου φαίνονται ενδιαφέροντα, κάπου εκεί θα βρεις και το e-mail μας αν δε σε πιάνουν οι ντροπές να γνωριστούμε κι από κοντά.

Πλατφόρμα **STOP bullying** και πράσιν' άλογα

Δεν έφταναν οι νέες εξαγγελίες για πιο αυστηρές ποινές στα σχολεία, ήλθε και μια νέα ψηφιακή πλατφόρμα για καταγγελίες που λέγεται stop bullying. Στόχος της, υποτίθεται, είναι να παταχθεί το μπουλινγκ στα σχολεία. Δηλαδή, οι καταγγελίες από μαθητές ή γονείς σε βάρος άλλων μαθητών πλέον θα καταγράφονται επίσημα και μετά θα αναλαμβάνουν δράση η διεύθυνση του σχολείου και οι καθηγητές.

Να σας το πούμε προκαταβολικά, το μπουλινγκ στα σχολεία ή έξω απ' τα σχολεία δεν έχει αυξηθεί. Αυτό που έχει αυξηθεί είναι ότι κάθε περιστατικό, από αυτά που πάντα συνέβαιναν σε σχολεία ή γειτονίες, γίνεται πλέον πρώτη είδηση. Η είδηση παίζεται και χλιοπαίζεται στις μιντιακές οθόνες, με αποτέλεσμα π.χ. ένα χαστούκι ή μια κλωτσιά στο προαύλιο να αναμεταδίδεται σαν ξεκαθάρισμα λογαριασμών μεταξύ μπράβων της νύχτας. Έτσι ακριβώς η «βία αυξάνεται». Επειδή τα μίντια, και ξοπίσω τους τα υπουργεία και η αστυνομία, χώνουν παραμόρφωση και ενισχυτή.

Μπήκαμε ωστόσο στον κόπο και κοιτάξαμε τι είναι η πλατφόρμα. Μπορούμε, λοιπόν, να σας διαβεβαιώσουμε ότι αυτή κάθε άλλο παρά ασχολείται με το μπουλινγκ.

Αντιθέτως, στοχεύει σε διαδικασίες καταγραφής του μπουλινγκ, που είναι τελείως διαφορετικό πράγμα. Ενώ, ταυτόχρονα, εγκαινιάζει νέες πειθαρχικές πρακτικές μέσα στην καθημερινότητα των σχολείων.

Η πλατφόρμα είναι ένα εγχείρημα εξοικείωσης των μαθητών και των γονιών τους σε νέες μορφές καταγραφής και ρουφιανιάς των ενδοσχολικών περιστατικών. Δεν έχει σημασία π.χ. αν οι καταγγελίες είναι βάσιμες ή όχι. Σημασία έχει να μπαίνουν οι ενδιαφερόμενοι στη διαδικασία να τις υποβάλλουν και να εξοικειώνονται όλοι και όλες από μικρή ηλικία με πρακτικές σαν αυτές των μηνύσεων.

Η πλατφόρμα προβλέπει, επίσης, νέα διοικητικά καθήκοντα για τους υπαλλήλους της εκπαίδευσης. Η διεύθυνση και οι αρμόδιοι καθηγητές που θα αναλαμβάνουν να διερευνήσουν την εκάστοτε καταγγελία θα πρέπει να συλλέγουν στοιχεία και τεκμήρια –αν υπάρχουν- και αν όντως διαπιστώσουν μπουλινγκ θα πρέπει να συντάσσουν αναφορές.

Εκεί θα καταγράφονται οι ενέργειες που έκαναν, τα μέτρα που έλαβαν, οι ποινές που επέβαλαν. Οι ενέργειες αυτές θα ελέγχονται από άλλα όργανα, ανώτερα των διευθυντών. Αν πάλι, δεν διαπιστωθεί μπουλινγκ, θα αρχειοθετούν την

καταγγελία ως αβάσιμη. Στο μεταξύ, αυτοί που καταγγέλλουν θα ενημερώνονται συνεχώς μέσω μέιλ για την πορεία της καταγγελίας τους.

Δεν έχουμε σκοπό να σας ζαλίσουμε με την ψηφιακή γραφειοκρατία που υπάρχει πίσω από την όλη υπόθεση. Οπότε θα μπούμε στο ζουμί. Μέσω της πλατφόρμας, οι αστυνομικές και δικαστικές πρακτικές επεκτείνονται και στα σχολεία, πράγμα που είναι και ο στόχος. Ας αναλογιστούμε: υποβολή γραπτής καταγγελίας, αρμόδια όργανα διαχείρισής της, διερεύνηση του περιστατικού, μέτρα και ποινές, καταγεγραμμένα όλα σε ψηφιακούς φακέλους. Μέσω της πλατφόρμας, συλλέγονται δεδομένα που αύριο μεθαύριο θα παράξουν χρήσιμες προπαγανδιστικές στατιστικές του είδους «Τόσες καταγγελίες μέσα σε ένα χρόνο υποβλήθηκαν για μπούλινγκ – Το μπούλινγκ μαστίζει τα σχολεία – Χαμός στα δυτικά προάστια» (πάντα αυτές οι στατιστικές αγαπούν τα δυτικά) οπότε... δωστού κι άλλα μέτρα. Ήδη οι πρώτες στατιστικές της πλατφόρμας έχουν αρχίσει να δημοσιεύονται, παρά την επίσημη ομολογία από κρατικούς υπαλλήλους ότι «τα περιστατικά βίας δεν είναι περισσότερα αριθμητικά από παλιότερα».¹

Μέσω του «stop bullying...» οι μισοί καλούνται να καταγγέλλουν τους άλλους μισούς. Οπότε, πάνω στις συνήθειες εντάσεις στα προαύλια, θα προστεθούν και άλλες. Κι αυτό γιατί οι καθηγητές θα φροντίζουν να τηρηθούν σωστά τα πρωτόκολλα και να συνταχθούν σωστά οι αναφορές, ώστε να μην βρεθούν υπόλογοι για διοικητικές ευθύνες. Οι καταγγέλλοντες και οι καταγγελλόμενοι θα στραβοκοιτούνται ακόμα περισσότερο, καθότι οι σχέσεις τους, και τα ονόματά τους, θα καταγράφονται και θα διαμεσολαβούνται μέσω επίσημων ψηφιακών αναφορών με αριθμό πρωτοκόλλου.

Η όλη υπόθεση είναι κομμάτι του ευρύτερου κρατικού σχεδίου για την πειθάρχηση της εργατικής νεολαίας που χλιοπαίζεται με τίτλο «συμμορίες ανηλίκων» (Γράφουμε γι' αυτό σε άλλο κείμενο του τεύχους που κρατάτε). Κατά τα άλλα, το αληθινό μπούλινγκ -οι μισοί μισθοί, τα ενοίκια, οι τιμές στα ράφια των σούπερ μάρκετ και οι απειλές για πόλεμο- εξελίσσεται ανενόχλητο.

1. Δείτε το άρθρο της εφημερίδας Καθημερινή με τίτλο «Παρατηρούμε απουσία αναστολών εκ μέρους των ανήλικων θυτών», στις 24/4/2024.

Μπάτσοι και ειδικοί, το ίδιο μαγαζί. Υψηλόβαθμοι αστυνομικοί, διευθυντές εκπαίδευσης, καθηγήτριες πανεπιστημίου πλαισιώνουν τον Υπουργό δημόσιας τάξης Μ. Χρυσοχοϊδη σε εκδήλωση στο Περιστέρι με θέμα «Βία και παραβατικότητα ανηλίκων». Τι σκάλωμα παίζει με το Περιστέρι και κάθε λίγο και λιγάκι εμφανίζεται ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης; Το σκάλωμα είναι ότι η κρατική επιθετικότητα σε όλα τα πεδία της ζωής στοχεύει στην εργατική τάξη που πρέπει να βγάξει το σκασμό. Γι' αυτό στο Περιστέρι.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΜΕ «ΑΝΤΙΟΜΟΦΟΒΙΚΟ» ΠΡΟΣΗΜΟ

Εδώ και λίγο καιρό ψηφίστηκε το νομοσχέδιο που επιτρέπει στους γκέι και τις λεσβίες να παντρεύονται και να έχουν δικαίωμα στην τεκνοθεσία. Σχεδόν όλο το πολιτικό σύστημα συμφώνησε πως πλέον το έθνος πρέπει να γίνει συμπεριληπτικό. Κρατικά δίπολα κατασκευάστηκαν για να τοποθετηθούμε στον αν είμαστε υπέρ ή κατά του γκέι γάμου. Ως συνήθως στόχο είχαν να μη καταλαβαίνουμε που στοχεύουν αυτές οι πολιτικές. Μα καλά δεν αναρωτήθηκε κανείς γιατί το ελληνικό κράτος εμφανίζεται εκτός από αντιφασιστικό πλέον και αντιομοφοβικό; Η κοινωνία που ζούμε έγινε ξαφνικά προοδευτική; Το κράτος άρχισε ξαφνικά να γίνεται φροντιστικό; Η φάση δεν είναι ακριβώς έτσι όσο και αν προσπαθούν να μας πείσουν.

Το δίπολο πρόοδος εναντίον συντηρητισμού που μας σερβίρεται κάθε τρεις και λίγο έχει ως στόχο την παραπλάνησή μας. Η αριστερή μεριά του κράτους ήταν αυτή που είχε ως πάγιο αίτημα τη διεκδίκηση νομικών δικαιωμάτων για το γκέι πληθυσμό. Κάπως έτσι εμφανιζόταν σε μας η διαφορά μεταξύ αριστερών-δεξιών, δηλαδή, με την προβολή ενός αριστερού ανθρωπιστικού προσώπειου. Πλέον οι υποτιθέμενες διαφορές παύουν να υπάρχουν, καθώς η δεξιά έχει μάθει πως να παίζει μάλα με πολιτικές δικαιωματοσμού. Εμείς από τη μεριά μας βλέπουμε πως αυτό το δίπολο είναι κατασκευασμένο έτσι ώστε η κριτική στις κρατικές πολιτικές να εκλείπει. Είναι κατασκευασμένο με τέτοιο τρόπο που όταν ακούμε νομομοποίηση του γάμου των γκέι ζευγαριών, να μη βλέπουμε τις πολιτικές που εφαρμόζονται πάνω στην οικογένεια και τα υλικά οφέλη που αποβλέπει το ελληνικό κράτος από αυτή την κίνηση. Οι πολιτικές δικαιωματοσμού όσο προοδευτικές και αν φαίνονται αποκρύπτουν την ταξική και εμπόλεμη φύση αυτής της κοινωνίας και το στρίμωγμα που δέχονται τα κατώτερα στρώματα.

Για τις καπιταλιστικές κοινωνίες, μέσα στις οποίες ζούμε, η οικογένεια είναι υψίστης σημασίας. Είναι ο τόπος κοινωνικής αναπαραγωγής της εργατικής δύναμης. Ο τόπος, δηλαδή, που θα ανατραφούν οι μελλοντικοί εργατές. Εκεί μαθαίνουν τους έμφυλους ρόλους που οφείλουν να επιτελούν και τις συνήθειες που πρέπει να υιοθετήσουν. Για παράδειγμα μέσα από αυτή μαθαίνουν τι να τρώνε, πως να ντύνονται και τι είδους εκπαίδευση θα πρέπει να έχουν. Μέσα από αυτήν διαμορφώνεται η συμπεριφορά τους, επιτυγχάνεται η εθνική

συνοχή και διασφαλίζεται η εθνική οικονομία. Ε λοιπόν αυτή η διαδικασία πρόκειται τώρα να διευρυνθεί, καθώς το μοντέλο της πυρηνικής οικογένειας θα περιλαμβάνει και τους/τις γκέι/λεσβίες. Για την ακρίβεια αφορά εκείνους/ες που αποβλέπουν σε υλικά συμφέροντα μέσω του γάμου.

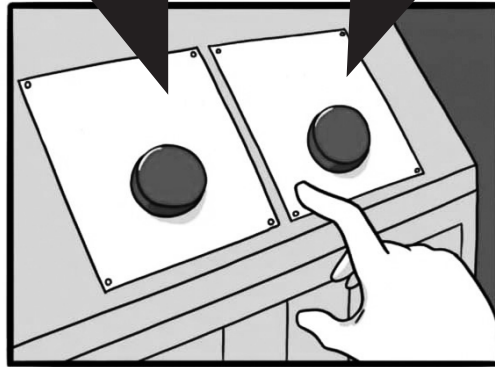
Το κράτος από τη μία αντιλαμβάνεται τη χρησιμότητα της οικογένειας στην εθνική αναπαραγωγή, από την άλλη προσπαθεί να ενσωματώσει πληθυσμούς για να έχει κοινωνική νομομοποίηση. Όσο οι συγκρούσεις στο εξωτερικό εντείνονται άλλο τόσο το ελληνικό κράτος κοιτάζει στο εσωτερικό του. Κοιτάζει να ρυθμίσει τις σχέσεις που έχουμε μεταξύ μας και τη σεξουαλικότητά μας. Κοιτάζει πως θα τη βγάλει καθαρή και θα έχει κοινωνική υποστήριξη. Δεν πρόκειται για κάποιου είδους ευαισθησία, αλλά για ένταξη όλο και περισσότερων στον εθνικό κορμό. Όποιοι βέβαια αποκλίνουν από τις αποδεκτές κοινωνικές συμπεριφορές θα συνεχίσουν να λοιδορούνται όπως και πρωύτερα. Συνεπώς, το δίπολο που μας παρουσιάζεται περιλαμβάνει τόσο τους πατροπαράδοτους φασίστες όσο και τους «προοδευτικούς» πολιτικούς δεξιάς ή αριστερής προέλευσης που στοχεύουν στη διόγκωση του εθνικού κορμού.

Ευχαριστούμε δε θα πάρουμε.

Greece Is Set to Be First Orthodox Country to Allow Same-Sex Marriage

The country's Parliament is expected to also extend equal parental rights to same-sex couples, including clearing the way for them to adopt children.

Δημοσίευμα των New York Times αναφέρει πως «Η Ελλάδα θα είναι η πρώτη ορθόδοξη χώρα που θα επιτρέψει το γάμο ομόφυλων ζευγαριών». Βλέπουμε και εδώ πως ξεφυτρώνει το ιδεολόγημα πρόοδος-συντηρητισμός. Ο στόχος του είναι ακριβώς αυτό που περιγράψαμε παραπάνω. Να νομίζουμε πως πρόκειται για μια μάχη με τον ανορθολογισμό, ενώ στην πραγματικότητα εφαρμόζονται κρατικές πολιτικές για εθνικά ωφέλιμους σκοπούς. Εσωτερικό πόλεμο με την εργατική τάξη, εξωτερικό πόλεμο με τα υπόλοιπα κράτη.

PANIC BUTTON

αλλά ποιος θα μας σώσει από τους μπάτσους;

Στις 1/4 μία νεαρή γυναίκα δολοφονήθηκε λίγα μέτρα έξω από το ΑΤ Αγίων Αναργύρων. Με πρόσχημα την ανικανότητα των μπάτσων να αποτρέψουν τη δολοφονία, δημοσιογράφοι, αναλυτές και πολιτικοί συμφώνησαν ότι τούτη χώρα χρειάζεται πιο εκπαιδευμένους, πιο ευαίσθητους, χρειάζεται περισσότερους μπάτσους. Λες και δεν έχουμε ήδη τους περισσότερους μπάτσους στην Ευρώπη, μετά τη μισή Κύπρο.

Το show της ρουφιανιάς συνεχίστηκε όταν οι ίδιοι σκατάνθρωποι έβγαλαν τη ζωή της φάτσα-φόρα σε όλο το πανελλήνιο. Με λεπτομέρειες κλειδαρότρυπας σχολίασαν τη σχέση της και ψυχολογικοποίησαν τον δολοφόνο της. Με άλλα λόγια, μας είπαν ότι ο σεξισμός είναι πάθηση, όχι προϊόν της ταξικής κοινωνίας και της πατριαρχίας.

Η ενορχηστρωμένη κρατική καμπάνια δημοσιογράφων και μπάτσων, με πρόσχημα την ενδοοικογενειακή βία και την έμφυλη καταπίεση τα τελευταία χρόνια, δεν επιδιώκει να σώσει καμία. Όχι επειδή οι μπάτσοι είναι ανίκανοι, αλλά επειδή είναι επιφορτισμένοι με άλλο έργο. Την ομαλή λειτουργία κάθε είδους νόμιμης και παράνομης δραστηριότητας των αφεντικών μας. Ο έλληνας μπάτσος είναι η αρρενωπή φιγούρα που φτιάχτηκε από το κλείδωμα μεταναστών και Ρομά στα ΑΤ, το σπρώξιμο ναρκωτικών, το trafficking, τις σκούπες σε σεξαργάτριες και τους βασανισμούς σε τοξικοεξαρτημένους. Εκεί δεν χωρούν δικαιώματα, ευαισθησίες, εκεί έχει κρατική βία με το καντάρι. Οι δολοφονίες στα ΑΤ είναι μόνο μία πινελιά στον καμβά.

Οπότε το όλο θέμα με τους παραπάνω μπάτσους δεν είναι καθόλου τυχαίο. Μια πιο κοινωνικά νομιμοποιημένη version μπάτσου είναι το πρώτο βήμα του σχεδίου. Με πρόσχημα την ενδοοικογενειακή βία, το κράτος θέλει να διευρύνει τα πεδία παρέμβασής του στο μικρόκοσμο των διαπροσωπικών και οικογενειακών σχέσεων. Η ποινική διαχείριση των καταγγελιών θα σπρώχνει οποιαδήποτε στη μέγγενη του αστυνομοδικαστικού συμπλέγματος, όπου δικαστές, αστυνομικοί, εισαγγελείς, δικηγόροι, ψυχολόγοι και λειτουργοί θα κοσκινίζουν την προσωπική ζωή, θα κρίνουν την εγκρότητα των λεγομένων της και θα ξεσκαρτάρουν την υπόθεση ανάλογως ταξικής θέσης. Ένας ροζ big brother, σκηνοθετημένος από το υπουργείο προστασίας του πολίτη, είναι στα σκαριά. Έβαλαν και panic button για να μας πείσουν ότι οι μπάτσοι θα μας σώσουν. Δυστοπία; Τύφλα να έχει ο Οργουέλ που δεν το σκέφτηκε πρώτος.

Μια απρόβλεπτη διαδήλωση // Είμαστε όλοι Συμμορίες Ανηλίκων 19.4, Καλλιθέα

ΑΤΗΛΕ ΑΝΤ

Έτσι που έχουμε γίνει, η μετεωρολογική πρόβλεψη δεν είναι και τόσο πρόβλεψη του καιρού. Περισσότερο είναι πρόβλεψη μιας ορισμένης κοινωνικής συμπεριφοράς. Δηλαδή η «πρόβλεψη» έχει περισσότερο την έννοια του κανονίσματος. Για να μην μπλέκουμε με λεπτές έννοιες: όποιος διαβάσει το μετεωρολογικό δελτίο, μπορεί να είναι περισσότερο σίγουρος για το πόσο κόσμο θα έχει έξω, παρά για το τι καιρό θα κάνει.

Με μια διεστραμμένη έννοια μάλιστα, είναι λογικό: Οι μετεωρολόγοι είναι καλύτεροι στο κανόνισμα της κοινωνικής συμπεριφοράς παρά στην «πρόβλεψη» του καιρού γιατί, ενώ ο καιρός κάνει ό,τι του κατέβει, η κοινωνική συμπεριφορά διαμορφώνεται μέσω τεχνοπολιτικών διαδικασιών μεγάλου βεληνεκούς που έχουν να κάνουν με τη διείσδυση του κρατικού λόγου στην κοινωνία.

Και τώρα στο ζουμί: μία απ' όλες τις μέρες της άνοιξης οι μετεωρολόγοι προέβλεψαν βροχή και μετά έβρεξε κιόλας! Και κοίτα να δεις που ήταν 19 Απρίλη – η μέρα της διαδήλωσης με σύνθημα «Είμαστε όλοι συμμορίες ανηλίκων»!

ΑΤΗΛΕ

ENS ANTIFA

Ομολογουμένως, μας κόπηκαν λιγάκι τα πόδια. Παρόλ' αυτά κουβαληθήκαμε σαν βρεγμένοι αυτόνομοι στο σημείο συγκέντρωσης, ως οφέλιμα...

Και διαπιστώσαμε ότι, για μια φορά, η πρόβλεψη του καιρού είχε πέσει μέσα, αλλά η πρόβλεψη της κοινωνικής συμπεριφοράς όχι και τόσο!

Θέλουμε να ευχαριστήσουμε τις απρόβλεπτες και τους απρόβλεπτους που αγνόησαν το μετεωρολογικό δελτίο (σκληρές και συνειδητές – στα μαύρα – κάποιες και με ομπρέλες). Επίσης, τους νεαρούς που πήραν από πίσω τη διαδήλωση στη Νέα Σμύρνη και τους άλλους που είχαν ήδη μάθει να κάνουν αλυσίδες «από τα βίντεο των προηγούμενων διαδηλώσεων». Τέλος, τους οικοδόμους που είπαν στο αφεντικό τους ότι «ξέρουν τους αντίφα» μπας και τους πληρώσει τα χρωστούμενα.

Και θέλουμε να σημειώσουμε και ένα γενικότερο συμπέρασμα. Η εποχή μας είναι φασισμός χωρίς σβάστικα. Η καταστολή που μεταμφιέζεται σε πρόβλεψη είναι το μεδούλι της. Άρα: η οργάνωση απρόβλεπτων συμπεριφορών είναι ένα από τα βασικά ζητούμενα της εποχής μας. Δώστε έμφαση στο «οργάνωση».

Είχε κίνημα φέτος;

ΘΑ ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΙΣ, γουστάρουμε τις καταλήψεις. Τις γουστάρουμε σαν μαθητές, τις γουστάρουμε σαν αιώνιοι φοιτητές. Και μην νομίζετε ότι είμαστε τίποτα φλώροι που γουστάρουν μόνο καταλήψεις με «σοβαρά» αιτήματα. Όχι, και μόνο ο λόγος ότι είμαι 15-20 χρονών και κάτι θέλω να κάνω αλλά δεν ξέρω τι, μας αρκεί σας επαρκέστατος λόγος για να προβεί κάποιος/α σε κατάληψη δημόσιου κτηρίου. Για τη στρογγυλή τυρόπιτα; Μέσα. Για τα χαλασμένα καλοριφέρ που είχαμε φροντίσει να χαλάσουμε οι ίδιοι; Ακόμη πιο μέσα. Συλλογικά έχουμε συμμετάσχει σε δεκάδες από δαύτες τις τελευταίες δεκαετίες και ακριβώς αυτό είναι που μας έχει προικίσει με μία συλλογική γνώση. Ειδικά για αυτές που οργανώνονται από κάθε λογής αριστερούς ανθρωποβοσκούς, που μεταξύ μας κάθε άλλο από πρωτότυπες είναι.

ΚΑΙ ΕΞΗΓΟΥΜΑΣΤΕ. Τα τελευταία 20 χρόνια τουλάχιστον με κάποιο τρόπο η κυβέρνηση προσπαθεί να αναθεωρήσει το άρθρο 16, οι φοιτητοπατέρες καλούν σε αγώνα μέχρι εσχάτων ώσπου έπειτα από μερικές πορείες τελικά το νομοσχέδιο περνάει, οι φοιτητοπατέρες αναδιπλώνονται και τελικά καταλήγουν να υποστηρίζουν ότι δε γαμιέται ούτως ή άλλως νικήσαμε γιατί θα το εμποδίσουμε στη πράξη. Και αν έχετε μείνει με ένα τεράστιο ερωτηματικό ως προς το πως γίνεται να νικήσαμε ενώ χάσαμε, η απάντηση είναι απλή. Το κίνημα ουδέποτε αφορούσε αυτό για το οποίο λεγόταν ότι γίνεται. Με άλλα λόγια το κίνημα πέτυχε τους σκοπούς του, απλά οι σκοποί δεν ήταν αυτοί που διακηρύχθηκαν. Ένα μαζικό κίνημα άλλωστε είναι μία υπέροχη ευκαιρία για να διαχύσεις σε ένα μαζικό ακροατήριο μύθους και αντιλήψεις. Να δύο που μας κατέβηκαν γρήγορα.

Μύθος #1:

ΤΑ ΕΝΙΑΙΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ. Μύθος, για τον απλούστατο λόγο ότι οι φοιτητές ουδέποτε υπήρξαν ένα ενιαίο κοινωνικό σώμα με κοινά συμφέροντα. Στόχος, η απόκρυψη της ταξικής φύσης αυτής της κοινωνίας. Με άλλα λόγια, μπορεί να σπουδάζουμε στην ίδια σχολή, αλλά δεν ξεκινάμε όλοι από τις ίδιες περιοχές. Ο μηχανικός από τον Κολωνό μετά τη σχολή, κατά πάσα πιθανότητα θα καταλήξει να εργάζεται στην εταιρία του μηχανικού από τη Γλυφάδα, για τον λόγο ότι δεν είχε να κληρονομήσει εταιρία όπως ο δεύτερος. Και ακόμη παραπάνω, ενιαία συμφέροντα οι νοσηλευτές και οι γιατροί; Που με το πέρασ των

Μύθος #2:

απουδών τους οι πρώτοι θα είναι το εργατικό δυναμικό των δευτέρων;

ΑΚΟΥΣΤΕ ΚΑΛΑ ΤΙ ΛΕΝΕ ΟΙ ΦΟΙΤΗΤΕΣ. Καλά εδώ γελάει ο κόσμος. Σε ποιες αυτοοργανωμένες δομές παραγωγής λόγου συμμετέχουν όλοι αυτοί οι χιλιάδες φοιτητές/τριες; Εκτός και αν θεωρούμε ότι επειδή πήγαμε σε μία συνέλευση, όπου ακούσαμε το ποίημα του αριστερού που είναι ακριβώς ίδιο με το ποίημα κάθε αριστερού ανθρωποβοσκού τα τελευταία 20 χρόνια, ότι παρήγαμε λόγο. Όχι, όταν μιλάνε τα μαζικά κινήματα, δεν μιλάνε άνθρωποι, μιλάνε πολιτικές οργανώσεις. Αν μιλάγαμε εμείς, η κοινωνική βάση, τότε κατά πάσα πιθανότητα δεν θα τους άρεσε και πολύ αυτό που θα άκουγαν. Αλλά δεν το κάνουμε. Γιατί ποτέ δε καταφέραμε να φτιάξουμε πραγματικά συλλογικές δομές με διάρκεια στο χρόνο και ικανότητα παραγωγής λόγου. Οπότε;

ΟΠΟΤΕ ΜΕΧΡΙ ΝΑ ΤΟ ΚΑΝΟΥΜΕ θα καθόμαστε στα πίσω θρανία, θα ψηφίζουμε κατάληψη και αναλόγως της ηλικίας θα τρώμε ή όχι το παπά που μας πουλάει η αριστερά του κράτους. Μέχρι το επόμενο κίνημα που θα νικήσει χάνοντας. Ή μέχρι να στρώσουμε το κώλο μας κάτω να δούμε πως θα μπορούσαμε να καταφέρουμε να μιλάμε επιτέλους αυτόνομα.

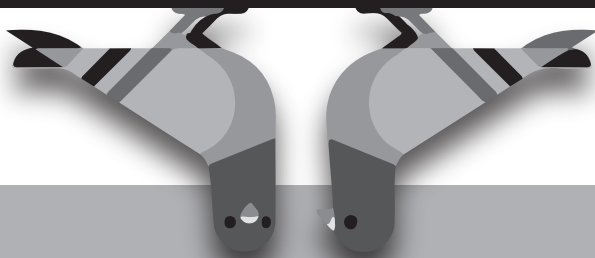
ANTIFA WEST SIDE | ΕΝΤΥΠΟ ΔΡΟΜΟΥ | ΤΕΥΧΟΣ #10

Εχθρική

Αρχιτεκτονική

Τι είναι – τι κάνει – πώς να τη φορέσετε καπέλο στους
Περιστεριώτες

ΑΣ ΠΟΥΜΕ ΛΟΙΠΟΝ ότι είστε Δήμαρχος εργατογειτονιάς, π.χ του Περιστερίου. Φυσικά δεν μένετε στο Περιστερί. Παρόλ' αυτά, σοφά πλασαρίσματα δεκαετιών μεταξύ μαφίας Μπουρναζίου/Βεάκη, μαγαζατόρων και «κοινωνίας των πολιτών», σας έχουν επιτρέψει να εκλέγεστε Δήμαρχος για χρονικά διαστήματα συγκρίσιμα με τα αντίστοιχα του Αλεξάντερ Λουκασένκο.

Οπότε εννοείται ότι καθόλου δεν αγαπάτε τους εργάτες της εργατογειτονιάς σας, και φροντίζετε να τους κάνετε τη ζωή δύσκολη. Την ίδια στιγμή, βέβαια, θέλετε να μην πάρουν χαμπάρι τις ύπουλες αντεργατικές πρακτικές σας.

Ε λοιπόν, υπάρχει λύση, και λέγεται Εχθρική Αρχιτεκτονική™! Δείτε πώς πάει:

Βήμα 1: Αφήστε να σαπίσει

Έχετε στήσει έναν πεζόδρομο. Πρώτος στόχος ήταν να πουλάνε οι μαγαζατορες τις μαλακίες τους. Δεύτερος στόχος ήταν να κάθονται οι κάγκουρες ήσυχα. Ε, τώρα αφήνετε τον πεζόδρομο να σαπίσει! Η εικόνα θα είναι δυσκολοχώνευτη. Τα παγκάκια θα μείνουν άβαφτα – αναρχικοί και χούλιγκαν θα τα τηγάρουν αυτοκόλλητα. Διάφοροι θα στραβομουτσουιάσουν. Η αριστερά ενδεχομένως να καταγγείλει «την εγκατάλειψη» - για να σας βοηθήσει. Εν τω μεταξύ εσείς θα παρακολουθείτε ατάραχοι ετοιμάζοντας το Βήμα 2.

Βήμα 2: Κανονίστε ανάπλαση

Εξασφαλίστε την αναγκαία ευρωπαϊκή χρηματοδότηση, και: Παραγγείλετε τοιμεντένια πλακάκια για να καλύψετε στρέμματα. Πληρώστε συμμαχικούς εργολάβους. Εξασφαλίστε την υποστήριξη των μαγαζατόρων υποσχόμενος ότι θα βελτιωθούν οι πωλήσεις. Η υποστήριξη της τοιμεντοβιομηχανίας θα είναι δεδομένη.

Βήμα 3: Διαλέξτε το σωστό παγκάκι

Ας πούμε ετούτο εδώ: Διατεταγμένο σε φέτες - για να μην χωράει αυτοκόλλητα. Χωρίς πλάτη - Για να μην μπορεί να κάτσει κανείς πάνω από μισή ώρα. Μικρό - για να μην χωράει πάνω από δύο άτομα. Μεταλλικό - για να είναι παγωμένο τους χειμώνες και καυτό τα καλοκαίρια - αλλά και για να τσεπώσουν κάτι και τα Αλουμίνια! Στο τσακίρ κέφι, τοποθετήστε τα εκτός ίσκιου.

Βήμα 4: Διαχείριση πλήθους

Ορίστε το αποτέλεσμα: ύποπτη κοριτσοπαρέα προσπαθεί να χρησιμοποιήσει το καινούριο παγκάκι. Αλλά δεν χωράνε! Το καινούριο παγκάκι διασπά τις ανεπιθύμητες συγκεντρώσεις, δίχως οι ενδιαφερόμενοι να το πολυπαίρνουν χαμπάρι! Που να σκάσει κι ο ήλιος δηλαδή!

Βήμα 5: Δυσφορία

Ορίστε κι άλλο αποτέλεσμα: το καινούριο παγκάκι δημιουργεί δυσφορία λόγω έλλειψης πλάτης, αλλά οι χρήστες δεν καταλαβαίνουν τι ακριβώς τους φταίει και αντί για το παγκάκι καταλήγουν στο μαγαζί. Η αεροδυναμική γραμμή και το υλικό αεροναυπηγικής βοηθάει στην εντύπωση ότι το παγκάκι είναι μια χαρά - το παιδάκι είναι που έχει το πρόβλημα - και τελικά προτιμούσε το ξύλινο με τα αυτοκόλλητα των αναρχικών.

Βήμα 6: Επανεκλογή

Μη φοβάστε ότι μπορεί οι «δημότες», πώς τους λένε, να σας πάρουν χαμπάρι. Αυτοί που σας ψηφίζουν, ούτως ή άλλως γουστάρουν δημόσια τάξη και στρίμωγμα (των άλλων). Οι αριστεροί, κατά βάθος, επίσης γουστάρουν και θα ρίξουν τη μπάλα στην εξέδρα. Οι υπόλοιποι είναι οι περισσότεροι. Αλλά είναι πολιτικά ανοργάνωτοι - άρα, και να σας πάρουν χαμπάρι, δεν θα μπορούν να το συζητήσουν. Οπότε θάρρος! Στην ανάγκη φωνάξτε και τον κύριο Χρυσοχοϊδη να συζητήσετε περί νεανικής παραβατικότητας - όλοι θα συμφωνήσουν ότι είναι άσχετο με το παγκάκι. Τι στο διάλο δηλαδή - έτσι δεν βγαίνατε Δήμαρχος τόσα χρόνια;

ΑΥΤΟΙ ΜΑΣ ΒΡΙΖΟΥΝ ΟΛΗ ΤΗΝ ΩΡΑ..

ΣΙΓΑ ΜΗΝ ΣΚΟΤΩΘΟΥΜΕ ΚΑΙ ΓΙΑ ΠΑΡΤΗ ΤΟΥΣ..

Όταν ακούς για οπαδούς συνήθως πηγαίνει το μυαλό σου σε κάτι βίαιους τύπους, οι οποίοι είναι χαμηλού νοητικού επιπέδου που δεν έχουν βρει άλλον τρόπο να την παλεύουν στη ζωή των καπιταλιστικών κρατών πέρα από το να πλακώνονται αναμεταξύ τους και να παίρνουν ναρκωτικά. Πηγαίνει εκεί ο νους γιατί έχουν φροντίσει οι ρουφιάνοι-δημοσιογράφοι μέσω των γραμμών που τους στέλνει η αστυνομία (τμήμα αθλητικής βίας-Υπουργείο Προ.Πο) σε συνεργασία με το Υπουργείο αθλητισμού. Έτσι αφού φτιάχνεται ένα ιδεολογικό πέπλο στοχοποίησης των οπαδών, το οποίο αναπαράγεται ουκ ολίγες φορές από διάφορους τυπίσκους μέσα σε αυτήν κωλοκοινωνία ανοίγει ο δρόμος για την μεταχείρισή τους από την αστυνομία και τους δικαστές με σκληρότερους όρους. Στην πραγματικότητα όλη αυτή η στοχοποίηση και τα προσωνύμια που τους αποδίδονται γίνεται για να αποκρύψει την επίθεση στην εργατική καταγωγή των οπαδών, μιας και όλοι αυτοί οι τηλεμαϊντανοί στα παιδιά των πετάλων αναφέρονται και όχι στους επίσημους των VIP.

Από το 2006 μέχρι σήμερα τα νομοσχέδια για τη «βία στα γήπεδα» έχουν την τάση να γίνονται όλο και πιο αυστηρά. Αρχικά με το ιδιώνυμο, στη συνέχεια με την κάρτα φιλάθλου και τώρα με τον νέο αθλητικό νόμο, ο οποίος δεν διαφέρει και τόσο από το ιδιώνυμο εδώ και που τα λέμε. Η μη αναγνώριση του λευκού ποινικού μητρώου και η μη ανασταλτικότητα των ποινών είναι ικανές να οδηγήσουν κάποιους ανθρώπους στη φυλακή επειδή άναψαν έναν πυρσό για να πανηγυρίσουν το γκολ της ομάδας τους. Παρόμοιες διατάξεις υπάρχουν και στον νέο ποινικό κώδικα όπου πλέον για ένα πλημμέλημα μπορεί να οδηγηθεί στη φυλακή.

Τι σκατά τους έπιασε όλους αυτούς τους τραχανάδες με τα νέους νόμους; Θα μας βάλουν άραγε όλους στη στενή;

Οι οπαδοί τώρα είναι άνθρωποι που έχουν φάει με το κουτάλι όλες τις σκατοδουλειές που προσφέρουν τα ελληνικά αφεντικά και το κράτος τους. 15 χρόνια τώρα ζούνε με τον βασικό μισθό και με ότι άλλο προκύψει.. Οι συνήθειες τους δεν ταιριάζουν ούτε με τα εθνικά πρότυπα του ανθρώπου που πηγαίνει με ευχαρίστηση στη δουλειά και την Κυριακή πάει εκκλησία, ούτε και με τα πρότυπα του συνεπούς κομμουνιστή αγωνιστή που κολλά αφίσες και μοιράζει προκηρύξεις πόρτα πόρτα.. Ζει για την Κυριακή, για τις μανούρες με τους αντίπαλους οπαδούς και τα πεσίματα στα μπάτσους.

Το κράτος και οι πρόεδροι των μεγάλων ΠΑΕ, οι οποίοι είναι ως επί το πλείστον εφοπλιστές τα γνωρίζουν όλα αυτά εδώ και καιρό. Γνωρίζουν επίσης ότι οι διακρατικοί πόλεμοι στην περιοχή τους όλο και φουντώνουν και συμμετέχουν πιο ενεργά σε αυτούς. Προσ απαιτούμενα είναι η λαιμοδείση, η πειθαρχηση και η ποινικοποίηση πολλών συνηθειών της εργατικής τάξης στο εσωτερικό και η αναδιάρθρωση της οικονομίας σε πολεμική. Με σκοπό να πειστούν οι οπαδοί και η υπόλοιπη εργατική τάξη να δουλεύει με λιγότερα και γιατί όχι και να μην στελεχώσει δουλειές της αμυντικής βιομηχανίας στα πλαίσια της κοινωφελούς εργασίας για τη μείωση των ημερών φυλάκισης που αναφέρονται στον νέο ποινικό κώδικα.

Η προσπάθεια κράτους και ΠΑΕ μέσω του νέου αθλητικού νόμου προσπαθεί να εγκληματοποιήσει περισσότερο τους οπαδούς, ώστε να τους κάνει πιο εύκολα διαχειρίσιμους για τις δουλειές που περιμένουν. Η πορεία άλλωστε πολλών οπαδών που από τα πέταλα βρέθηκαν στα χαρακώματα είναι γνωστή (Ουκρανία, Σερβία, Κροατία) και η αλήθεια είναι ότι δε θα θέλαμε να την δούμε να συμβαίνει κι εδώ.

Ποιός είναι ο Chris Marker και τι σχέση έχει με μας?

WEST SIDE

- Τι έγινε με τα αυτοκόλλητα, κομπλέ;
- Κομπλέ, ναι μωρέ, αλλά πάλι με έβαλαν να τα αλλάξω κανά δυό.
- Γιατί ρε μπλ πάλι;
- Ε, να, εκείνο με τη γάτα είχε μια φωτογραφία που μου είπαν δε θα δούλευε.
- Τι φωτογραφία;
- Από ένα γαλλικό ντοκουμαντέρ, να αυτή:

- Τι είναι αυτό;
- Κοίτα, δε το έχω δει το ντοκουμαντέρ, αλλά γνωρίζω ότι λέγεται "A grin without a cat". Είναι του Chris Marker. Αυτός ήταν ένας Γάλλος λίγο απ' όλα, ...συγγραφέας, φωτογράφος, κινηματογραφιστής, δεκαετία '60. Αυτουνού εγώ έχω δει το "La Jetee".

-Τι μου λες ρε;

-Τι σου λέω... κι εγώ λίγα ξέρω. Άκου, αυτό το "La Jetee" είναι μια μικρού μήκους ταινία, ψιλοαποκαλυπτική. Είναι στημένη για μένα φουλ πρωτοποριακά για την εποχή της. Το κόνσεπτ είναι ότι έχει γίνει Τρίτος Παγκόσμιος και το Παρίσι δεν είναι κατοικήσιμο στην επιφάνειά του, έχει καταστραφεί πλήρως και οι όποιοι επιζώντες επιβιώνουν στα υπόγειά του. Εκεί εντωμεταξύ στα σκοτεινά, έχουν στήσει ολοκληρω φράση όπου οι "Τσιόδρες" της εποχής και καλά κάνουν πειράματα σε τύπους για να καταφέρουν να τους κάνουν να ταξιδέψουν πίσω στο χρόνο, πριν τον τρίτο παγκόσμιο και να συλλέξουν πληροφορίες ώστε να σωθούν. Λοιπόν, το τρελό είναι όμως ότι η ταινία είναι ένα κολάζ από στατικές φωτογραφίες και αφήγηση. Επίσης, από αυτή την ταινία επηρεάστηκε ο Τέρι Γκίλιαμ και γύρισε τους 12 Πίθηκους.

-Εγώ μόνο τον 12ο ξέρω.

-Γραφικό...

-Καλά κάνανε και σε βάλανε να το αλλάξεις ρε. Πού κολλάνε οι πίθηκοι με τις γάτες;

-Δε κολλάνε ρε βλάκα, απλά σου λέω για την ταινία που έχω δει εγώ. Άλλο αυτό με τη γάτα. Αυτό με τη γάτα το ντοκουμαντέρ απ' ότι ξέρω γυρίστηκε στο Παρίσι με αφορμή κάποια γκραφιτίτα που είχε δει ο τύπος(ο Κρις Μαρκέρ) και απεικόνιζαν έναν γάτο. Ακολουθώντας τα κάνει μια περιπλάνηση στην πόλη, όπου μάλλον τον εξιτάρει ότι έχει σχέση με εκείνο τον γάτο του γκραφιτά, ή τεσπά, ότι έχει να κάνει με γάτες. Υποθέτω πάλι, γιατί σου ξαναλέω αυτό δε το έχω δει.

-Απορώ πως σε αφήνουν ακόμα και τα στήνεις εσύ τα αυτοκόλλητα.

-Ναι..., εδώ με άφησαν να γράψω αυτό το κείμενο που υποτίθεται θα τα συνοδεύει στο μπλογκ και εδώ.

-Τίποτα πολιτικό έχεις να πεις;

-Γιατί, τόση ώρα τι λέω;

-Τίποτα απολύτως!